

השנותפים שלי

ימה שמתם!

סניגורו. אבל לפתע הרצינו פניו והוא שאל: „אם זה לא חוק, הם לא יכולים לשנות לי אותו בבית-המשפט ישר בעניין שלי? גאון לא מיהר להשיב. אבל אחרי הרחוק קל אמר: „תראה, אני לא יכול להבטיח לך שום דבר, אבל אני יודע שיש איזו הצעת תיקון לחוק בעניין הזה, הנמצאת בפני הכנסת. יש הרגשה בציבור המישפטיים כי אבד הכלח על ההלכה הזאת. אבל אני לא מאמין שישנו אותה דווקא במישפט שלך. ובכלל, לבית-המשפט-המחוזי אין סמכות לשנות הלכה שנפסקה על-ידי בית-המשפט העליון. כי הוא קשור בתקדימים של בית-המשפט העליון.”

גאון הלך לדרכו, והיים שב לתאו והרהר בעניין. הוא לא היה כל-כך מאושר, והי מחשבה לעמוד פנים אל פנים מול שני חבריו הוותיקים, על ספסל-הגאשמים, לא נשאה חן בעיניו.

נקמת

השותף

כמה שבועות, מאוחר יותר, אחרי שהוגש כתב-האישום והיים נעצר עד תום ההליכים המישפטיים, הודיע לו סניגורו כי מישפטו נקבע לשבוע הבא. שני מרעיה, כושי וחנניה, כבר נשפטו, הודו ונידונו לשנתיים מאסר כל אחד. „הם בטח קיבלו עונש קל כי הבטיחו לחביעה להעיד נגדי, ממורים,” סינן היים מבין שיניו.

על סמך עדותם, אלא אם כן יש לעדותם סיוע ממקור אובייקטיבי.”

„איזה מין חוק מצחיק זה? מה פיתאום יש חוק כזה במדינה?” שאל היים בפליאה, וגאון ענה: „זה לא חוק, והיה הלכה פסוקה על-ידי בית-המשפט. פעם, לפני כ-150 שנה, תפסו באנגליה איזה בחור אחד שעסק בהברחות כשהוא נושא נשק. הוא הועמד לדין והעדויות נגדו היו של שניים מחבריו. העונש באותם ימים על גניבה היה עונש מוות, וגם עבירות אחרות, כמו נשיאת נשק למטרות איום ופגיעה, עונשן היה מוות. השופט, שכנראה ריחם על הגאשם הצעיר, הינחה את המושבעים ואמר להם שיש להיזהר מאוד בעדויות של שותפים לעבירה, שכן יש להם כל מיני אינטרסים שיכולים לפגוע בנאשם שלא בצדק. ולכן לימד את המושבעים שאם שתי העדויות היחידות בתיק הן של שותפים לעבירה ואין כל עדות נוספת, צריך לזכות אותו. והאנגלים הם עיקביים, זוהי ההלכה שם עד היום. בשנות החמישים היא הסתננה למישפט הישראלי דרך פסיקה של בית-המשפט העליון, והיא נשארה כזאת עד היום. וזה מציל אותך מבית-סוהר,” סיכם גאון בגאווה.

היים לא ידע את נפשו, „אתה העורך-דין הכי טוב בארץ, איזה ראש, בחיי פצצה של רעיון,” הילל היים ושיבה את

הכל אתה עוד תצא מכל העניין, והם ילכו לכמה שנים.”
„מה אני אשם שלא הייתי שם כאשר המישטרה תפסה אותם? פשוט זה היה בשעה שהייתי צריך ללכת לרופא שיניים, והם יכלו להסתדר טוב מאוד בעצמם.” אמר היים בהתנצלות.

פנים

אל פנים

און המשיך לקרוא מהעדות: „הם נתפסו על-ידי המישטרה למחרת הפריצה, כאשר העמיסו את הסחורה הגנובה על מכונית בפרדס נטוש. השוטרים

ה לא יכול להיות, אני לא מאמין, זה בטח המצאה של השוטרים המניאקים, כושי וחנניה לא ילכו וידברו במישטרה. הם לא איזה ילדים חדשים במיקצוע, הם יש להם כבוד, ולא יכול להיות שזימרו במישטרה כמו ציפורים.” חיים, גבר שחרחר, פנה במילים נרגשות אלה לסניגורו הוותיק, צבי גאון, שבא לבקרו בחדר-המעצר.

אבל גאון הניד בראשו, והוציא מתיק הגיימס בונד שלו ערימת מיסמכים. „הם דיברו, ועוד איך דיברו. בדקתי את החומר במישטרה והנה העדויות לפניך. גם כושי וגם חנניה סיפרו כי אתה היית היוזם לפריצה לבית-המלאכה לפרוות. כי אתה ערכת מארבים וגילית ששומר הלילה עוזב

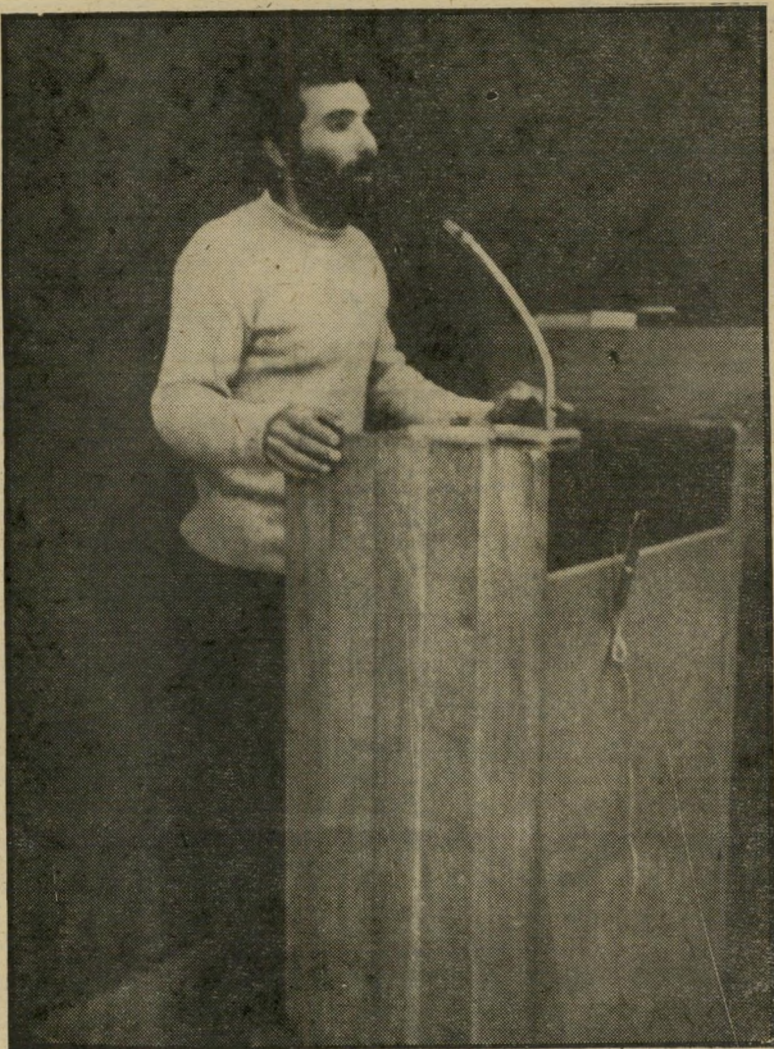
הנאשם וסניגורו בבית-המשפט צריך עדות מטיעת

בשעה חמש בבוקר, והפועלים מגיעים רק בשעה שבע, וכי במשך שעתיים אלה אין כל שמירה על הפרוות היקרות. הם גם סיפרו כי אתה בדקת מהיכן קל יותר להעמיס את הפרוות על המכונית הגנובה, וכי אתה בעצמך נגבת את המכונית יחד איתם, כהכנה לפריצה. בקיצור, הם סיפרו הכל, הכל.”

לא

צודק

חיים חפן את ראשו בידיו: „למה הם עשו לי את זה? מה קרה? אנהני עובדים יחד עשרים שנה, מה פיתאום שהם יעשו לי את זה, אני לא מבין, הם השתגעו?” אבל גאון הצביע על פסיקה באחת העדויות, „תראה מה כתוב כאן ותבין הכל. כאשר נחקרו במישטרה גילו להם השוטרים כי בפריצה למפעל עורות, שנעשתה לפני חודשיים באותה שיטת ביצוע, נגנבו סחורות בשווי של מיליון לירות. וכי המפעל הגיש חשבון כזה לחברת-הביטוח. כושי וחנניה הבינו כי אתה רימית אותם בחלוקת השלל, ולכן החליטו לדבר, מלבד זה, כיוון שאתה כלל לא היית במקום כאשר נתפסו שניהם, החליטו שזה לא יהיה צודק אם אחרי

שותף לפשע מעיד לשנות את ההלכה